

GERBIAMI LDS NARIAI,

Su liūdesiu pranešame, kad 2017 m. balandžio 18 d., antradienį, mirė dailininkė, LDS narė **Dalia Makaraitienė**

1946 liepos 6 d. – 2017 balandžio 18 d.

Dalia Makaraitienė pašarvota laidojimo namuose adresu: M.Paco g. 4, Vilnius (prie Petro ir Povilo bažnyčios) 3 salėje nuo ketvirtadienio (04 20) 18 val.

Šv. Mišios Bernardinų bažnyčioje 04.21, penktadienį, 18 val. Karstas išnešamas 04.22, šeštadienį, 14 val. Laidojama Kairėnų kapinėse.

2017 m. balandžio 18 d. po sunkios ligos Anapilin išėjo dailininkė Dalia Makaraitienė. Jos rankose teptukas akimirksniu pavirsdavo stebklų lazdele, o drobė ar baltas popieriaus lapas pražysdavo gėlėmis ar peizažais. Grakščios linijos, švelnūs, kiaurai perregimi potėpiai ir ramybė dvelkia iš D. Makaraitienės darbų. „Matome Dalios Makaraitienės šviesų ir optimistišką požiūrį į gyvenimą, o simboliai, alegorijos, kiti ženklai ir vaizdai paveiksluose nukreipti į žaismingai formuluojamą

giedrią viltį“, - taip apie vienos paskutiniųjų personalinių jos parodų darbus rašė menotyrininkas Albertas Vaidila. 2009 – 2011 m. D.Makaraitienės darbai gimė jau sunkiai susirgus ir teptukas į šoną buvo padėtas kai jau nebeklausė rankų pirštai. Bet iki to nelemto momento kūrybinis gyvenimas buvo be galo turtingas, aktyvus, įvairiapusis ir sėkmingas.

Dailininkė gimė 1946 m. liepos 6 d. Veiviržėnuose. Kaip ir jos vyras dailininkas medalistas Stasys Leonas Makaraitis, Anapilin išėjęs 2014 m., baigė Telšių taikomosios dailės technikumą ir Valstybinį dailės institutą (dabar - Vilniaus Dailės akademija). Ji buvo profesionali dizainerė, tačiau jos kūrybinis talentas aprėpė kur kas platesnius horizontus. D. Makaraitienė su vaizduojamosios ir taikomosios dailės, dizaino darbais dalyvavo per 40 tarptautinių, respublikinių, grupinių parodų.

Ji buvo Lietuvos dailininkų ir dizainerių sąjungos narė, aktyviai dalyvavo Vilniaus dailininkų klubo „Plekšnė“ veikloje: kartu su plekšniečiais nepraleisdavo kūrybinių plenerų ir plekšniečių parodų.

„D. Makaraitienės tapyba yra artima neoromantinio atspalvio simbolizmui tokiomis ypatybėmis kaip lyrizmas, savitas simbolių, metaforų panaudojimas kūryboje formuojant idealistinį modelį, transcendentinė pasaulio pagava. Darbuose ryškėja filosofinis gyvenimo apmąstymo būdas, stengiantis neprarasti ir meninės raiškos, estetinių savybių“, - rašo A.Vaidila.

O profesorė Ona Voverienė pastebi, kad „jos menas yra gražus, kilnus, dainuojantis apie meilę grožiui, lietuvičių šimtmečiais buvusiai vertybei – jų gėlių darželiams ir tėviškės laukams, kuriuose tokios gražios spalvingos gėlės žydi, gaivina sielą, žadina gražius jausmus“. D.Makaraitienės prigimintis buvo labai jausminga, kas neliko nepastebėta ir dailininko ir menotyrininko Kęstučio Ramono: „Dailios charakteriui svetimas farsas, apsimetinėjimas – ji eina tuo keliu, kurį pasirinko savo širdimi, vidine nuojauta, subtiliu skoniu. Optimistinė pasaulėjauta dvelkia iš kiekvieno jos peizažo, natiurmorto, portreto ar miniatiūros“.

D.Makaraitienė ir asmeniniame gyvenime buvo labai jautri, nuoširdi, jis laikėsi atokiau intrigų ir visų biurokratinių dalykų, technologinės plėtros sąlygotos skubos - jie jai buvo nesuprantami ir svetimi. Ji gyveno savo kūrybos pasaulyje ir mums paliko labai daug savo gyvenimo liudijimų: žydinčių pievų, rūke paskendusiu peizažų, subtilių miniatiūrų ir daug daug širdies šilumos.

Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionės giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems dailininkę.